

Lólábú menyecske

Gerencsérbe' az az erdész vagy vadász, aki fölment oda a hegyre, az elment fáér'. Elment fáér' egy fiatalember, és mikor megszede a fát, hát találkozott egy kisasszonnyal. Hát ugyi jól van, találkoztak. És aztán az a kisasszony, nem tudom, elvette az eszit vagy hogyan ennek az embernek. Azt látta, hogy lólába van annak a kisasszonynak. És aztán köllött a kisasszonyval neki menni. Hátasfa a hátán vót, és hegyeken-völgyeken elbírta, de ment vele. És mikor fómönt a hegyre, csak ott gyütt észre. S osztén arról ki is találtak éneket: „A Márinak a nagy fia, zsumsztara-rérajó, / elment az erdőbe faért, zsumsztara-rérajó, / találkozott kisasszonnyal, zsumsztara-rérajó, / fölvezette a sziklára, kukukk.” Úgyhogy má' csak azután talált haza.